

ADRIAN JÓZEF GALBAS SAC
ARCYBISKUP

Siostry i Bracia pracujący w przemyśle wydobywczym i okołowydobywczym,

w dniu świętej Barbary, kiedy przeżywacie swoje doroczne święto, pozdrawiam Was tradycyjnym śląskim: „Szczęść Boże”.

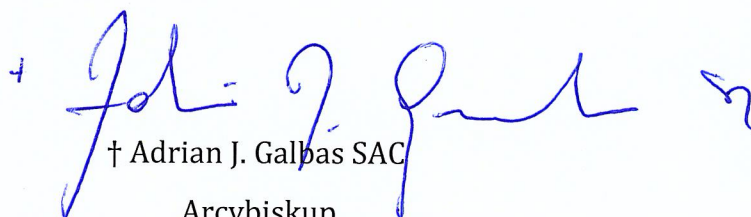
Te słowa przypominają o tym, że całe życie chcemy odnosić do Boga, o Którym psalmista mówi: „To On mój los zabezpiecza” (Ps 16,5). Pozdrawiając się w ten sposób, wyrażamy przekonanie, że nie jesteśmy w stanie sami sobie zapewnić szczęścia. Szukamy jego źródła wśród ciemności i trudów życia, wołając razem z psalmistą: „Wzniesź ponad nami, o Panie, światłość Twojego oblicza” (Ps. 4,7). Opierając swoje życie na Bogu, jesteśmy otwarci na szczęście, obiecane przez Jezusa w programie ośmiu błogosławieństw. Zahartowani przez surową codzienność, często siejąc wśród łez i cierni, pozostajemy ludźmi nadziei.

Św. Papież Jan Paweł II podczas spotkania z mieszkańcami Śląska i Zagłębia na Jasnej Górze w 1979 roku przestrzegał przed pułapką sytej doczesności. „Nie dajcie się uwieść pokusie, że człowiek może odnaleźć siebie, wyrazić siebie, odrzucając Boga, wykreślając modlitwę ze swego życia, pozostając przy samej tylko pracy w złudnej nadziei, że same jej wytwory bez reszty nasycą wszystkie potrzeby ludzkiego serca. Nie samym bowiem chlebem żyje człowiek” – mówił.

Barbórkowy czas jest okazją do przypominania sobie o wartości pracy, zwłaszcza tu, na Górnym Śląsku, który przez ostatnie lata przechodzi ogromne przemiany. Pracę pojmujemy nie tylko jako proces polegający na wytwarzaniu określonych dóbr. Ma ona „dopomagać człowiekowi do tego, aby stawał się lepszym, duchowo dojrzalszym, bardziej odpowiedzialnym, aby mógł spełnić swoje ludzkie powołanie na tej ziemi, zarówno sam, jako niepowtarzalna osoba, jak też we wspólnocie z innymi, a nade wszystko w tej podstawowej ludzkiej wspólnocie, jaką jest rodzina” (Jan Paweł II, Homilia w czasie Mszy św. odprawionej pod Szczytem Jasnej Góry dla pielgrzymów z Górnego Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego, Częstochowa, 6 czerwca 1979 r.).

Niech podczas uroczystych mszy św. barbórkowych nie zabraknie dziękczynienia za kolejny rok pracy w górnictwie i w branży okołogórnicznej, za szczęśliwe zjazdy i wyjazdy. Ogarniam ufną modlitwą rodziny, które straciły swoich mężów, ojców i synów w wypadkach na kopalniach. Tragicznie i przedwcześnie zmarłych górników powierzam miłosierdziu Bożemu. Wszystkich zaś podejmujących codzienny trud pracy w górnictwie polecam wstawiennictwu Matki Bożej Piekarskiej i św. Barbary.

Z serca wszystkim błogosławię

† Adrian J. Galbas SAC
Arcybiskup
Administrator Archidiecezji

Katowice, 4 grudnia 2024 r.
we wspomnienie św. Barbary